

Wie hoort er op het strand?

Voor mijn fietstochtje naar het strandreservaat Noordvoort zocht ik op internet naar informatie. Ik wilde graag weten waar precies tussen Zandvoort en Noordwijk dit bijzondere stuk strand zich bevindt en waar ik van mijn fiets kon stappen om naar het uitzichtpunt te lopen. Al surfend stuitte ik op een bekend fenomeen. Wat voor de één een aanwinst of een grote verbetering is, betekent voor de ander het begin van het einde of in ieder geval een ongewenste verandering. Op de site Naakstrand.nl liet een recreant weten dat hij faliekant tegen dit project is. Hij zegt: '.....De natuur is er voor de dieren. Die paar zeehonden die in zee rondscharrelen moeten op het strand kunnen rusten. De mensen moeten dus van het strand af. Van de uitkijkpost op het duin kan men die paar zeehonden met een verrekijker bekijken. Dag blote strandwandeling...'

In een klein land als het onze zitten we al snel in elkaars vaarwater. Ook in de duinen. Waar de 'echte' duinliefhebber gelukkig wordt van het omkappen van dennenbomen om weer natuurlijke duinvegetatie terug te krijgen, horen we de paddenstoelliefhebber grommen. Door het beschermen van de vossen zijn vogelliefhebbers grondbroeders als scholekster, wulp en zilvermeeuw kwijtgeraakt. Het grote aantal damherten in Zuid-Kennemerland zorgt voor meer eentonigheid in de samenstelling en de structuur van de vegetatie. Terwijl de één het geweldig vindt om wild te kunnen zien in de duinen, betreurt de ander deze toegenomen eentonigheid. Om maar een paar voorbeelden te noemen. Iedereen koestert zijn eigen gelijk. Stuk voor stuk noemen wij ons natuurliefhebbers of zelfs kenners. En dat geldt natuurlijk ook voor bovenstaande naturalist.

ANNELIES BOUTELLIER

Strandvlakte van Noordvoort. Foto: Joost Bouwmeester